

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 8246 van 21 maart 2012
in de zaak A. 203.853/XIV-34.025**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Johan Windels
 kantoor houdend te 8820 Torhout
 Karel de Ghelderelaan 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 1 maart 2012, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 74.443 van 31 januari 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 7 maart 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In tegenstelling tot wat de verzoekster aanvoert, blijkt uit punt 3.8 van het bestreden arrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wel degelijk de documenten over haar echtscheiding in overweging heeft genomen maar dat hij van oordeel is dat deze niet relevant zijn voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door haar

voorgehouden problemen met haar ex-man na haar echtscheiding. In het bestreden arrest worden haar identiteit en haar huwelijksdatum niet in twijfel getrokken zodat de kritiek van de verzoekster in die zin niet dienstig is. Bovendien behoort de beoordeling van de authenticiteit en de bewijskracht van de neergelegde stukken tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die in een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de volle rechtsmacht beschikt. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijkt dat de verzoekster de schending van het Verdrag inzake de rechten van het kind, aangenomen te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991, niet heeft aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bovendien gaat de verzoekster voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest waarin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder meer vaststelt dat in de informatie in het administratief dossier geen melding wordt gemaakt van aanvallen op het onderwijssysteem in Kabul, dat de verzoekster zelf geen andere informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat haar dochter een geviserd doelwit zou vormen en dat haar argumentatie over het uithuwelijken van haar dochter binnen het criminele drugsmilieu van haar ex-man niet dienend is nu zij er niet in is geslaagd om de door haar aangehaalde problemen met haar ex-man, noch diens profiel als drugsverslaafde crimineel aannemelijk te maken. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op éénentwintig maart tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams